

Bu resmî olmayan çeviri, “Aile Mahkemelerinin Etkinliğinin Artırılması: Aile Üyelerinin Haklarının Daha İyi Korunması Ortak Projesi” kapsamında, Avrupa Birliği’nin maddi desteği ile, Avrupa Konseyi tarafından sağlanmaktadır. Çeviri resmi çeviri olmayıp, çevirmenin yegâne sorumluluğu altındadır.

AVRUPA KONSEYİ BAKANLAR KOMİTESİ

BAKANLAR KOMİTESİNİN ÜYE DEVLETLERE KORUYUCU AİLELER¹ HAKKINDA VERDİĞİ

TAVSİYE KARAR No. R (87) 6

(20 Mart 1987’de yapılan 405. Bakan Yardımcıları
toplantısında Bakanlar Komitesi tarafından kabul
edilmiştir)

Avrupa Konseyi Tüzüğü Madde 15.b hükümleri kapsamında Bakanlar Komitesi,

Avrupa Konseyinin amacının *diğerlerinin yanında* hukuki konularda ortak kuralların benimsenmesinin desteklenmesi aracılığıyla üyeleri arasında daha güçlü birliğin sağlanması olduğunu göz önünde bulundurarak;

Çocuğun kendi ailesinin yanında kalmasının normalde çocuğun çıkarına olduğu ve bu ailelerin desteklenmesi konusunda yapılan iyileştirmenin koruyucu aileliğe olan gereksinimin azaltılmasını sağlayacağını kabul ederek;

Çocuğun kişilik gelişimini desteklemek, maddi ve manevi çıkarlarını korumak amacıyla koruyucu ailelikle ilgili hukuki sistemlerin iyileştirilmesinin mümkün olduğu düşüncesiyle;

Koruyucu ailelerin durumlarını iyileştirmenin çocukların refahına katkı sağlayabileceği düşüncesiyle;

Sosyal ve diğer yardımlar gibi diğer bağlamlarda koruyucu aileliğin etkilerinin ele alınabileceğinin farkında olarak;

Çocukların yerleştirilmesine ilişkin İlke Kararı (77) 33 ve velayet sorumluluğuna ilişkin Tavsiye Kararı R (84) 4 dikkate alarak,

Üye Devletlerin hükümetlerine bu Tavsiye Kararın ekinde yer alan ilkeler temelinde mevzuatlarına koruyucu ailelerle ilgili kuralları eklemelerini tavsiye eder.

1. Bu Tavsiye Karar kabul edildiğinde ve Bakan Yardımcıları toplantılarına ilişkin Usul Kuralları Madde 10.2.c’nin uygulanması konusunda, Danimarka ve Norveç temsilcileri bu Tavsiye Kararın ekinde yer alan İlke 5’e hükümetlerinin uyup uymama haklarını saklı tutmuştur.

Tavsiye Karar R (87) 6 Eki

Bu Tavsiye Karar kapsamında, koruyucu ailelikte, çocuk yalnızca evlat edinme amacıyla daha uzun süre veya belirsiz süreliğine çocuğun bakımını sağlayan ve çocuğun ebeveyni olmayan ve çocuğun yasal velayeti kendisinde bulunmayan bir çifte veya bir kişiye ("koruyucu aileler") emanet edilir.

İlke 1

1. Ulusal mevzuat, koruyucu ailelerin özellikle kişisel nitelikleri, çocuk yetiştirme konusundaki yeterlilikleri ve evdeki koşullar açısından çocuğun uygun gelişiminin sağlanmasına yönelik gerekli maddi ve manevi koşulları temin etmelerini sağlamak amacıyla koruyucu ailelerin denetlenmesine yönelik bir sistem ortaya koymalıdır.

Ulusal mevzuata göre koruyucu ailelik yakın bir akraba tarafından yerine getiriliyorsa bu tür denetim gerçekleştirilebilir.

2. Denetim aşağıdakiler üstüne temellenmelidir:

- Koruyucu aileler tarafından yetkili makama sunulan bilgiler veya
- Yetkilendirme sistemi veya

— Bu amaca erişilmesini sağlayacak diğer yöntemler, örneğin çocukları düzenli olarak alacak kişilerin resmi olarak onaylanmasını sağlayan bir sistem.

3. Her halükarda, çocuğun çıkarları gerektirdiğinde yetkili makam müdahale etmeli ve destek sağlamalıdır.

İlke 2

Çocuğun temel çıkarları açısından sakıncalı olmadığı sürece, kendi ailesiyle kişisel ilişkisi sürdürülmeli ve söz konusu aileye çocuğun durumuyla ilgili bilgi verilmelidir.

İlke 3

Koruyucu ailenin çocuğun yasal temsilcileri adına, çocuğun günlük konularda veya aciliyet gerektiren hususlarda bakımı için gerekli olan velayet sorumluluğunu yerine getirme yetkisinin olduğu varsayılmalıdır.

İlke 4

Çocukla ilgili önemli bir karar alınmadan önce mümkün olduğunca koruyucu ailenin görüşlerini ifade etmelerine olanak tanınmalıdır.

İlke 5

Çocuğun koruyucu aileye entegre olmasından ve özellikle belli bir süre geçtikten sonra, koruyucu aileler ulusal mevzuatın gerektirdiği koşullara tabi olarak uygun olduğunda yasal velayet dahil olmak üzere belirli velayet sorumluluklarını yerine getirme yetkisini almak amacıyla adli veya başka yetkili makama başvurabilmelidir.

İlke 6

Çocuğun koruyucu aileye entegre olmasında ve özellikle belli bir süre geçtikten sonra, koruyucu aile uygulamasını bitirmek isteyen kişi veya kurum söz konusu olursa ve koruyucu anne baba buna karşı çıkarsa, bu konuda karar verme yetkisi adli makamda veya diğer yetkili makamdadır.

İlke 7

1. İlke 5 ve 6 kapsamında yetkili makam tarafından karar verilmeden önce, ebeveynlere ve koruyucu aileye görüşlerini ifade etme olanağı tanınmalıdır. Verilecek karar açısından çocuğun olgunluk derecesi uygunsa çocuğa danışılmalıdır.

2. Yetkili makam; çocuğun, ebeveynleri ve koruyucu anne baba ile olan ilişkilerini dikkate alarak, kararını temel olarak çocuğun çıkarları üstüne temellendirmelidir. Bu karar fazla geciktirilmeden verilmelidir.

İlke 8

Çocuğun koruyucu aileye verilmesine ilişkin anlaşmalarda bu Tavsiye Kararda belirtilen ilkeler ihlal edilmez.